

A Márkus Jégpályán

A képen Sebes Magda barátnőmmel vagyok látható, a Márkus jégpályán.

A legkedvesebb barátnőm nem iskolatársam volt, hanem a házban lakott. Sebes Magda volt a neve. Ő is zsidó lány volt. Meghaltak a szülei a háború alatt, mindkét szülőjét deportálták. A mamájának a Práter utcai házban egy ruha szalonja volt. Tulajdonképpen ez egy varroda volt, női ruhákat varrtak. A Magda idősebb lánytestvére segített az anyjának. A férje pedig könyvügynök volt. 1940-ben elköltöztek a József Körútra, mert ott egy nagyobb lakásba mentek a szalon miatt. Volt a mamának egy agglegény testvére, aki nagyon szerette őket, és így akarta őket támogatni. Az ő segítségével tudták a nagyobb és szebb szalont megnyitni. A papát 1943 körül, behívták munkaszolgálatra. A mama és a lánya elmentek egy hadiüzembe varrni, és onnan deportálták

őket. A Magda meg itt maradt kislánként, valahol itt kallódott Budapesten, amennyire én emlékszem. A háború után kerestük őket, meg ő is minket, és egy nagynéni révén vissza tudott költözni a József Körútra. Dolgozott egy cipőüzletben, és elég zűrös férfigapcsolatokba bonyolódott. Nagyon nehezen dolgozta azt fel, hogy teljesen egyedül maradt. Gyerekként együtt jártunk korcsolyázni, egy magánjégpályára, ami a Múzeum Körút sarkán volt. Márkus jégpálya volt a neve. Amikor apámmal ment a család kirándulni, volt, hogy a Magda is jött velünk. Például voltunk együtt Esztergomban. A Magda nagyon fiatalon, 30 éves korában leukémiában meghalt.